اخبار

ترامپ به حماس تا ۶ عصر یکشنبه به وقت واشنگتن مهلت داد

ترامپ تا ساعت ۶ بعد از ظهر یکشنبه آتی به وقت واشنگتن به حماس فرصت داده است تا با طرح او برای غزه موافقت کند.

به گزارش ایسنا، «دونالد ترامپ»، رئیس جمهور آمریکا امروز -جمعه- اعلام کرد که «باید تا ساعت ۶ بعد از ظهر یکشنبه به وقت واشنگتن با حماس به توافقی دست یافت.»

به گزارش الجزیره، او گفت: «اگر توافق نهایی در مورد غزه حاصل نشود، دروازه‌های جهنمی بی‌سابقه برای حماس باز خواهد شد.»

ترامپ از فلسطینی‌ها خواست که «فوراً آنچه را احتمالاً در آینده به منطقه مرگ تبدیل می‌شود، به سمت مناطق امن‌تر در غزه ترک کنند.»

او ادعا کرد: «توافق غزه جان همه مبارزان باقی‌مانده حماس را نجات می‌دهد.» وی توضیح داد که «برای حماس، این آخرین فرصت است.»

ترامپ مدعی شد که «صلح به هر طریقی به خاورمیانه خواهد آمد».

وی فاش کرد که «همه کشورهای بزرگ، قدرتمند و بسیار ثروتمند خاورمیانه با صلح در منطقه موافقت کرده‌اند.»

پیش از این، یکی از رهبران حماس به خبرگزاری فرانسه گفته بود که این جنبش «به کمی زمان نیاز دارد» تا طرح رئیس جمهور آمریکا برای غزه را که نخست وزیر اسرائیل حمایت خود را از آن اعلام کرده بود، بررسی کند.

این رهبر خاطرنشان کرد که «حماس همچنان به رایزنی‌ها در مورد طرح ترامپ که به این جنبش ارائه شده است، ادامه می‌دهد و به میانجی‌ها اطلاع داده است که رایزنی‌ها ادامه دارد.»

رژیم صهیونیستی آخرین کشتی «ناوگان الصمود» را توقیف کرد

نیروی دریایی رژیم صهیونیستی آخرین کشتی باقی‌مانده از «ناوگان الصمود» را که برای رساندن کمک‌های انسانی به نوار غزه در حرکت بود، در آب‌های بین‌المللی متوقف و توقیف کرد.

به گزارش ایرنا به نقل از شبکه الجزیره، با این اقدام، تمامی ۴۲ قایق و کشتی این ناوگان تحت کنترل اسرائیل قرار گرفتند.

نیروی دریایی اسرائیل در ساعات ابتدایی امروز کشتی «مارینت» را که آخرین شناور «ناوگان الصمود» برای شکستن محاصره غزه محسوب می‌شد، در آب‌های بین‌المللی رهگیری و توقیف کرد. پیش‌تر این ناوگان که متشکل از ۴۲ کشتی و قایق حامل فعالان بین‌المللی و کمک‌های انسان‌دوستانه بود، از کشورهای مختلف حرکت خود را به سمت نوار غزه آغاز کرده بود.

مسئولان «ناوگان الصمود» اقدام اسرائیل را نقض آشکار قوانین بین‌المللی و مصداق «دزدی دریایی» توصیف کرده و تأکید دارند که تلاش‌ها برای رساندن کمک‌های بشردوستانه به غزه تا رفع کامل محاصره ادامه خواهد یافت.

لهستان:

روابط با روسیه را قطع نمی‌کنیم

وزیر خارجه لهستان، تأیید کرد که ورشو قصد ندارد روابط دیپلماتیک خود را با مسکو قطع کند.

به گزارش ایلنا به نقل از اسپوتنیک، «رادوسلاو سیکورسکی»، وزیر خارجه لهستان، تأیید کرد که ورشو قصد ندارد روابط دیپلماتیک خود را با مسکو قطع کند. سیکورسکی در پاسخ به سوالی در مورد احتمال قطع کامل روابط دیپلماتیک با روسیه گفت: «نه، من به این موضوع فکر نمی‌کنم.» پیش از این، سیکورسکی اظهار داشته بود که هنوز «هیچ نیازی به قطع روابط دیپلماتیک با روسیه» نمی‌بیند.

روزنه‌ای که با اسنپ بک بسته شد

اثر معکوس ماشه؟

طی آخر هفته، بریتانیا، فرانسه و آلمان، گروهی که به نام تروئیکای اروپا شناخته می‌شوند، «اسنپ‌بک» تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران را فعال کردند. این اقدام که به‌عنوان دفاع از نظم عدم اشاعه هسته‌ای معرفی شده، در واقع آن را تضعیف می‌کند.

بدیهی است که از بیرون نمی‌توان دانست ایران در این مقطع آیا صرفاً دیپلماسی را طولانی می‌کند و در خفا به سمت بمب می‌رود یا نه. اما اگر چنین باشد، اسنپ‌بک هیچ‌مانعی در این مسیر نخواهد بود

طی هفته جاری، بریتانیا، فرانسه و آلمان، گروهی که به نام تروئیکای اروپا شناخته می‌شوند، «اسنپ‌بک» تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران را فعال کردند.

تضعیف عدم اشاعه

به گزارش اکوایران، در بولتن دانشمندان اتمی، این اقدام که به‌عنوان دفاع از نظم عدم اشاعه هسته‌ای معرفی شده، در واقع آن را تضعیف می‌کند. این حرکت تأثیر چندانی بر محاسبات تهران نخواهد گذاشت، اما به فروپاشی همان رژیم عدم اشاعه و نظام مبتنی بر قواعدی شتاب می‌بخشد که ایالات متحده و متحدانش پس از جنگ جهانی دوم بنا کردند.

متحدان ایالات متحده نگرانند که رویکرد ترامپ در قبال وهران خطرناک است و منطقه را به چرخه جدیدی از درگیری سوق می‌دهد.

اثر فوری اسنپ‌بک، کاهش امکان موفقیت دیپلماسی و دامن‌زدن به تنش است. پیامدها هم‌اکنون آشکار شده‌اند. ابزار اسنپ‌بک در توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ (برجام) به‌عنوان یک مصالحه گنجانده شد تا تردیدهای کنگره و دیگران را برطرف کند. این مکانیزم در قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل ثبت شد و به هر یک از طرفین اجازه می‌داد بدون امکان وتو، تحریم‌های پیش از ۲۰۱۵ را بازگرداند. به بیان دیگر، منطق معمول شورا وارونه شد. به جای اینکه برای مجازات اجماع لازم باشد، اسنپ‌بک تضمین می‌کرد که مجازات اعمال شود مگر آنکه اجماع کامل برای جلوگیری از آن شکل گیرد.

اکنون با اجرای دوباره تحریم‌های سازمان ملل، مسیر دیپلماسی سخت‌تر شده است. به دلیل برداشت اسرائیل از موفقیت حملات مشترک آمریکا و اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، دولت افراطی اسرائیل جسورتر شده و چشم‌انداز جنگی دیگر با ایران پررنگ‌تر شده است. در تهران، درخواست‌ها برای قطع همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) یا حتی خروج از معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) در حال تقویت است.

اهرم اسنپ‌بک

پشت سرِ تیترها، اسنپ‌بک در عمل فشار چندانی برای بازگرداندن برنامه هسته‌ای ایران به نظارت بین‌المللی نمی‌آورد. فشار واقعی بر ایران سال‌هاست که نه از تحریم‌های سازمان ملل بلکه از تحریم‌های ثانویه گسترده آمریکا نشأت گرفته است. این تحریم‌ها که پس از خروج یک‌جانبه واشنگتن از برجام در ۲۰۱۸ دوباره اعمال شدند، ایران را از نظام مالی جهانی جدا کرده و همچنان منبع اصلی فشار هستند.

شورای امنیت سازمان ملل

تروئیکای اروپایی اقدام خود را با استناد به نقض‌های ایران در برجام توجیه می‌کنند. اما این روایت یک واقعیت اساسی را حذف می‌کند: نخست واشنگتن بود که توافق را نقض کرد، هنگامی که دونالد ترامپ در ۲۰۱۸ آن را کنار گذاشت. اروپا نیز علی‌رغم وعده‌های اولیه، در نهایت از واشنگتن پیروی کرد و عملاً به تحریم‌های بازاعمال‌شده آمریکا تن داد. سرزنش ایران برای فروپاشی برجام چیزی جز بازنویسی تاریخ نیست. مسئولیت با واشنگتن و ناکامی اروپا در پایبندی به تعهداتش است.

اما این تحریم‌ها چه هستند؟ اقداماتی که اروپایی‌ها اکنون توافق کرده‌اند دوباره اعمال کنند، بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ وضع شدند؛ شامل مسدودسازی دارایی‌ها، محدودیت‌های تسلیحاتی و ممنوعیت‌های مربوط به تجارت هسته‌ای و موشکی. این‌ها همواره محدود بودند و هدفشان جلوگیری از اشاعه بود نه قطع کامل ایران از بازارهای جهانی. ویرانی واقعی اقتصاد ایران بعدها رخ داد: ابتدا با تحریم‌های نفتی و بانکی آمریکا و اتحادیه اروپا در ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲، و سپس شدیدتر از آن، با بازگشت سیاست «فشار حداکثری» ترامپ در ۲۰۱۸. در مقایسه، اسنپ‌بک امروز در برابر تحریم‌های فراگیر کنونی آمریکا اثر اندکی دارد.

روزنه‌ای که بسته شد

زمان‌بندی اقدام تروئیکا به‌ویژه بی‌پرواست. در ژوئن، اسرائیل و ایالات متحده چندین تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران را بمباران کردند، اقدامی بی‌سابقه در تاریخ NPT. بسیاری از کارشناسان حقوقی، حمله به سایت‌های هسته‌ای اعلام‌شده یک عضو NPT که تحت نظارت آژانس قرار دارد را نقض آشکار حقوق بین‌الملل می‌دانند. جای تعجب نیست که این امر همکاری ایران با بازرسان را به‌شدت پیچیده کرده است. آوار قابل بازرسی نیست به‌ویژه اگر همان‌طور که ترامپ ادعا کرد، سایت‌ها «کاملاً نابود شده» باشند.

با وجود این شرایط پرتنش، ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) به چارچوب تازه‌ای برای همکاری دست یافته‌اند؛ رافائل گروسی، مدیرکل آژانس، آن را «گامی در مسیر درست» توصیف کرد. طبق این توافق، تهران طرحی مرحله‌به‌مرحله برای بازگرداندن اعتماد و شفافیت پیشنهاد داده است. محور اصلی این طرح، رقیق‌سازی ذخایر اورانیوم غنی‌شده ۶۰ درصدی به سطح ۲۰ درصد بود؛ اقدامی مهم در راستای عدم اشاعه که سطح غنی‌سازی را به مصارف غیرنظامی نزدیک می‌کند و اطمینان می‌دهد که این ماده دیگر قابلیت استفاده تسلیحاتی ندارد.

به موازات آن، قرار بود مهلت اسنپ‌بک تمدید و مسیری برای لغو نهایی آن باز شود؛ درست همان‌طور که در برجام پیش‌بینی شده بود. حتی امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، این طرح را «معقول» خواند، هرچند تأکید کرد که تروئیکا همچنان قصد اجرای اسنپ‌بک را دارد.

اما اسنپ‌بک این روزنه را بست. اکنون تهران آماده تشدید مقابله است. صداهایی در داخل ایران که خواهان ساخت سلاح هسته‌ای هستند، از هر زمان در سال‌های اخیر بلندتر شده‌اند. در آستانه سفر مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران، به نیویورک برای مجمع عمومی سازمان ملل هفته گذشته، ۷۱ نماینده مجلس نامه‌ای امضا کردند که در آن خواستار بازنگری در دکترین دفاعی ایران برای اجازه ساخت و انبار سلاح هسته‌ای به‌عنوان بازدارندگی شدند. استدلال آن‌ها این بود: فتوای سال ۲۰۱۰ رهبر جمهوری اسلامی که استفاده از سلاح هسته‌ای را حرام اعلام کرده بود، مربوط به شرایط متفاوتی بود. اکنون که اسرائیل «از کنترل خارج شده»، شرایط تغییر کرده است. استفاده از سلاح هسته‌ای همچنان حرام است، اما ساخت و نگهداری آن «موضوعی دیگر» است.

مجلس ایران همچنین طرحی را برای خروج کامل از معاهده NPT پیش برده است. حسینعلی حاجی دلیگانی، نماینده ارشد، گفت: «فعال‌سازی مکانیزم اسنپ‌بک توسط کشورهای اروپایی موجب شد این طرح با جدیت بیشتری دنبال شود.» همزمان، تهران اعلام کرد توافق تازه‌ای را که با میانجیگری مصر برای اجرای تعهدات پادمانی با آژانس امضا کرده بود، به حالت تعلیق درمی‌آورد و عملاً همکاری با بازرسان را متوقف می‌کند. هرچند پزشکیان تأکید دارد ایران رسماً از NPT خارج نخواهد شد، اما تعلیق نظارت در عمل به همان معناست.

فروپاشی نظارت

در این زمینه، اسنپ‌بک نه‌تنها برنامه هسته‌ای ایران را محدود نمی‌کند، بلکه به فروپاشی نظارت بین‌المللی سرعت می‌بخشد. تناقض آشکار این است: به جای اینکه چارچوب تازه ایران-آژانس بنا شود که می‌توانست شفافیت را تا حدی بازگرداند، اسنپ‌بک آن را تضعیف کرد. پس از حملات ژوئن، بازرسان عملاً دسترسی خود را از دست دادند، و طرح شکننده قاهره برای بازسازی همکاری اکنون از هم پاشیده است. نتیجه، چشم‌اندازی از ناشناخته‌های خطرناک است: چند سانتریفیوژ پیشرفته باقی مانده، چه میزان اورانیوم غنی‌شده موجود است یا جابه‌جا شده، و کدام تأسیسات همچنان سالم‌اند.

بدیهی است که از بیرون نمی‌توان دانست ایران در این مقطع آیا صرفاً دیپلماسی را طولانی می‌کند و در خفا به سمت بمب می‌رود یا نه. اما اگر چنین باشد، اسنپ‌بک هیچ مانعی در این مسیر نخواهد بود. حملات هوایی هم نمی‌تواند این ابهام را حل کند، چرا که راستی‌آزمایی واقعی نیازمند تهاجم و اشغال به سبک عراق است. با بستن در دیپلماسی و سوق دادن منطقه به سمت جنگ، اسنپ‌بک تضمین می‌کند که برنامه هسته‌ای ایران تنها مخفیانه‌تر، مقاوم‌تر و پراکنده‌تر خواهد شد.

پیامدهای جهانی

فراتر از ایران، پیامدها جهانی است. روسیه و چین اقدام تروئیکا در اسنپ‌بک را آشکارا رد کردند.

به این ترتیب، دو قدرت دارای حق وتو در شورای امنیت رسماً اعلام کردند که اسنپ‌بک را اجرا نخواهند کرد. این بدان معناست که نه‌تنها آن‌ها به تحریم‌های بازاعمال‌شده پایبند نخواهند بود، بلکه حتی کمیته‌های شورای امنیت که وظیفه اجرای آن‌ها را دارند نیز به‌احتمال زیاد فلج خواهند شد.

در ایران، مرکز پژوهش‌های مجلس نیز از زاویه اقتصادی به نتیجه مشابهی درباره کارایی اسنپ‌بک رسیده است. تحریم‌های بازگردانده‌شده سازمان ملل محدودند، ماهیتی صرفاً عدم‌اشاعه‌ای دارند و اجرای آن‌ها با موانع جدی روبه‌روست؛ این تحریم‌ها هرگز نمی‌توانند با گستره و شدت تحریم‌های ثانویه ریسک‌محور آمریکا برابری کنند؛ همان تحریم‌هایی که پیش‌تر نفت، بانکداری، کشتیرانی و امور مالی ایران را محدود کرده‌اند. اسنپ‌بک شاید تکانه‌های کوتاه‌مدت در بازار ایجاد کند، اما فشار اقتصادی پایدار چندانی در پی ندارد.

و شاید مهم‌تر از همه، بسیاری از ایرانیان به نتیجه‌ای تلخ رسیده‌اند: چه ایران در چارچوب NPT باقی بماند یا از آن خارج شود، چه بازرسان را بپذیرد یا نپذیرد، ایالات متحده و اسرائیل ممکن است دوباره حمله کنند.

مقام‌های اروپایی و آمریکایی گفته‌اند که دیپلماسی همچنان یک گزینه است. اما آنچه اهمیت دارد عمل است، نه پیام. اگر اولویت جلوگیری از جنگ و حفظ رژیم عدم‌اشاعه باشد، فشار بیشتر نتیجه معکوس خواهد داشت. جایگزین واقعی، دیپلماسی معتبر و متقابل است: تثبیت گام‌های هسته‌ای قابل راستی‌آزمایی، اجرای تدریجی کاهش محدود تحریم‌ها، و بازسازی مسیری برای بازگشت به محدودیت‌های جامع. اقدامات عمدتاً نمادین تنها مواضع را سخت‌تر، خرابکاران را جسورتر و اقتدار شورای امنیت را فرسوده می‌کنند.

در پیام‌هایی به ۲ کشور آسیایی

عراقچی خواستار مقاومت در برابر تحریم‌های غرب شد

سفیر ایران در کلمبو از ارسال نامه‌ای از سوی «سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه ایران به دولت‌های سریلانکا و مالدیو خبر داد که در آن با هشدار نسبت به تضعیف قوانین بین‌المللی در نتیجه پیروی از تحریم‌های غرب، از این کشورها خواسته شده در برابر این تحریم‌ها مقاومت و درباره آن موضع‌گیری کنند.

به گزارش ایسنا، «علیرضا دلخوش» سفیر ایران در کلمبو اعلام کرد که «سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه ایران در نامه‌ای به همتایان سریلانکا و مالدیو از این دو کشور خواسته است با تحریم‌های اعمال‌شده از سوی آمریکا و متحدان غربی آن مخالفت کنند.

نشریه رگ‌تک‌تایمز گزارش داد: به گفته سفیر ایران، در این نامه‌ها به نگرانی‌ها درباره امکان تضعیف قوانین بین‌المللی و ایجاد رویه‌های خطرناک برای دیگر کشورها بر اثر این تحریم‌ها اشاره شده است.

این نامه در پی بازگردانی تحریم‌ها و قطعنامه‌هایی علیه ایران با اجرای «سازوکار ماشه» در ۲۸ سپتامبر منتشر شده است. این تحریم‌ها ذیل توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ لغو شده بودند.

سه کشور اروپایی فرانسه، آلمان و انگلیس در پایان ماه اوت درخواست فعالسازی این سازوکار علیه ایران را داده بودند.

ایران اقدام را فاقد مبنای قانونی و حقوقی توصیف کرده است.

عراقچی در پیام خود به سریلانکا و مالدیو تاکید کرد که این مسئله تنها درباره ایران نیست. در نامه‌ها او اشاره شد که امروز ایران با محدودیت‌هایی روبه‌رو شده است اما بعدا ممکن است شامل جنوب آسیا و آفریقا نیز باشد. به گفته عراقچی، مقاومت نکردن در برابر تحریم‌ها می‌تواند منجر به ضعیف و ناکارآمد شدن قوانین بین‌المللی شود. وزیر امور خارجه ایران تحریم‌ها را «چالشی برای اعتبار قوانین جهانی» توصیف کرده و از سریلانکا و مالدیو خواست در برابر فشار کشورهای غربی ایستادگی و از جایگاه قوانین بین‌المللی دفاع کنند.

او هشدار داد که رفتار با قوانین بین‌المللی به عنوان یک ابزار خطرناک و در بردارنده پیامدهای طولانی‌مدت برای کشورهای جهان است.

عراقچی در نامه‌های خود به این دو کشور با تاکید بر اینکه وضعیت آزمونی برای قوانین جهانی و بی‌طرفی قوانین بین‌المللی است، از آن‌ها خواست در برابر فشارهای غرب ایستادگی و موضع‌گیری کنند.

او همچنین هشدار داد که نادیده گرفتن این فرصت می‌تواند به تضعیف قوانین بین‌المللی و اعمال تحریم‌ها از سوی کشورهای قدرتمند بدون پاسخگویی آن‌ها شود. در این نامه‌ها اشاره شده است که کشورهای کوچکتر می‌توانند نقش مهمی در دفاع از بی‌طرفی بین‌المللی و جلوگیری از اقدام بدون پیامد کشورهای قدرتمند داشته باشد.

سفیر ایران در کلمبو در این راستا بیان کرد که حمایت از موضع ایران تنها کمک به یک کشور نیست، بلکه موضوع حفاظت از اعتبار بین‌المللی است.

اخبار

در پی تعطیلی دولت ترامپ به دلیل اختلاف بر سر لایحه بودجه

تعطیلی دولت ترامپ؛ کاخ سفید: ۲.۱ میلیارد دلار از بودجه پروژه‌های زیرساختی شیکاگو مسدود شد

مدیر دفتر بودجه کاخ سفید در سومین روز تعطیلی دولت دونالد ترامپ رئیس جمهوری کنونی آمریکا اعلام کرد که دولت مرکزی ۲.۱ میلیارد دلار از بودجه زیرساختی شیکاگو را به حالت تعلیق درآورده و این نشان دهنده یک توقف دیگر در بودجه فدرال در شهری تحت کنترل دموکرات‌ها است.

به گزارش ایرنا، «راسل ووت» مدیر دفتر بودجه کاخ سفید روز جمعه به وقت محلی گفت: پروژه‌های تحت تاثیر شامل پروژه توسعه خط قرمز قطار شهری و پروژه نوسازی قرمز و بنفش هستند و این توقف به منظور «اطمینان از عدم جریان بودجه از طریق قراردادهای مبتنی بر نژاد» بوده است.

این مقام کاخ سفید افزود: : «۲.۱ میلیارد دلار از پروژه‌های زیرساختی شیکاگو - به ویژه توسعه خط قرمز و پروژه نوسازی قرمز و بنفش مترو - به حالت تعلیق درآمده است تا اطمینان حاصل شود که بودجه از طریق قراردادهای مبتنی بر نژاد جریان نمی‌یابد.»

توقف بودجه دو پروژه زیرساختی نیویورک

همچنین، بر اساس اعلام ووت، تقریبا ۱۸ میلیارد دلار از بودجه فدرال برای دو پروژه زیرساختی در شهر نیویورک توسط دولت ترامپ مسدود شده است. اعلامیه ووت با واکنش منفی سناتورهای نیویورک مواجه شده است و آنها این اقدام را «کاملا بی‌معنی» خواندند. دولت فدرال (مرکزی) ایالات متحده آمریکا بامداد چهارشنبه به وقت محلی، اول اکتبر ۲۰۲۵ برابر با ۹ مهرماه ۱۴۰۴ پس از آن که رهبران کنگره نتوانستند بر سر لایحه بودجه موقت به توافق برسند و قانونگذاران برای شکستن این بن‌بست به هر وسیله‌ای متوسل شدند، وارد تعطیلی شد. دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا روز پنجشنبه به وقت محلی در رسانه اجتماعی خود موسوم به تروث سوشال نوشت: «من امروز با راس ووت، از اعضای پروژه شهرت ۲۰۲۵، جلسه‌ای دارم تا مشخص شود که کدام یک از آژانس‌های دموکرات متعدد، که اکثر آنها کلاهبرداری سیاسی هستند، باید با کاهش بودجه مواجه شوند و اینکه آیا این کاهش‌ها موقت یا دائمی خواهند بود یا خیر.»

رئیس جمهوری آمریکا افزود که از نظر وی، دموکرات‌ها به او «فرصتی بی‌سابقه» داده‌اند.

کارولین لیویت سخنگوی کاخ سفید نیز پی تعطیلی دولت اعلام کرد: «تعداد کارمندان فدرال که ممکن است در بحبوحه تعطیلی مداوم دولت اخراج شوند، احتمالا هزاران نفر خواهد بود.»

رئیس جمهوری آمریکا با راسل ووت، مدیر دفتر مدیریت و بودجه، دیدار کرده است «تا مشخص کند کدام یک از آژانس‌های دموکرات متعدد» تعدیل نیرو خواهند شد و اینکه آیا این تعدیل نیرو «موقت است یا دائمی».

ارمنستان:

با برخی پیش‌شرط‌های آذربایجان برای امضای توافقنامه صلح موافقت نمی‌کنیم

وزیر خارجه ارمنستان، گفت که ارمنستان با تعدادی از پیش‌شرط‌های آذربایجان برای امضای توافقنامه صلح موافقت نمی‌کند.

به گزارش ایلنا به نقل از تاس، «آرارات میرزویان»، وزیر خارجه ارمنستان، گفت که ارمنستان با تعدادی از پیش‌شرط‌های آذربایجان برای امضای توافقنامه صلح موافقت نمی‌کند. وی گفت: «بخش‌هایی از معاهده صلح وجود دارد که توسط وزیر آذربایجان و من امضا شده است. بنابراین، ما آماده‌ایم. متن در ماه مارس مورد توافق قرار گرفت و ما آماده‌ایم که هر چه سریع‌تر این معاهده را امضا کنیم.» وی افزود که در عین حال طرف آذربایجانی پیش‌شرط‌های خاصی را مطرح می‌کند که این کشور با آن‌ها موافق نیست. به گفته این دیپلمات ارشد، ساخت راه‌آهن از ارمنستان به آذربایجان می‌تواند حداقل دو سال طول بکشد.

الجزیره گزارش می دهد

ماندن را به مُردن ترجیح می دهم!

من ترسِ محاصره و بمباران‌شدن محل زندگی ام را می شناسم با این حال، هیچوقت شهر غزه را ترک نخواهم کرد. من مرگ تدریجی تحمیلی که ناشی از آوارگی اجباری است را نمی پذیرم.

به گزارش فرارو به نقل از الجزیره؛ برای مدت چند هفته، ارتش اسرائیل فرمان های تخلیه اجباری برای ساکنان شهر غزه صادر کرده و اقدام به بمباران برج های مسکونی و نابودسازی عامدانه محله های مختلف این شهر کرده است. صدها هزارنفر از شهر غزه آواره شده اند. شهری که به واسطه اقدامات رژیم اسرائیل به شدت برای غیرنظامیان ناامن شده است. روز گذشته، ما عزادار به شهادت رسیدن ۳ عضو خانواده پدری‌ام بودیم. آن ها در خانه ای در جنوب نوار غزه پناه گرفته بودند که آن خانه بمباران شد و به شهادت رسیدند. این اتفاق تنها اندکی پس از خروج آن ها از شهر غزه و رفتن به سمت جنوب نوار غزه رخ داده است. ندا، همسرش یوسف، به همراه دو فرزند ۱۹ و ۱۱ ساله آن ها به شهادت رسیدند.

جنوب غزه منطقه امن نیست. این در حالی است که اسرائیل ادعا می کند چنین هست. چادرهای آوارگان هر روز هدفِ حملات اسرائیل قرار می گیرند. ساکنان غزه اکنون دو انتخاب مرگبار دارند یا باید بمانند یا بروند که هر دوی این گزینه ها با خطرات جدی همراه هستند. من تصمیم به ماندن گرفته ام. ماندن در شهر غزه خطرناک است با این حال، ترک این شهر به معنای این است که من خانه و وطن خود را ترک کرده ام. جایی که ریشه ها و هویت من در آنجاست. این شهر همان جایی است که من در آن بزرگ شدم و کودکی و جوانی ام را در آن گذراندم. جایی که خانواده و اقوامم به هر بهانه‌ای در آن دور هم جمع می شدند. جایی که رویاهایم شکل گرفتند و خاطراتم ساخته شدند. این همان شهری است که من در آن متولد شدم و دوست داشتم تا می توانم در آن زندگی کنم. ترک این شهر موجب خواهد شد تا من خودم را گُم کنم. همکاران و دوستانم مدام از من سوال می پرسند که اگر اسرائیل به محله تو حمله کرد، مقصد بعدی‌ات کجا خواهد بود؟ من همیشه مکث می کنم و سعی می کنم بهترین پاسخ را بدهم. من بین محله های مختلف شهر غزه جابجا خواهم شد و به شرق غزه خواهم رفت. اینکه شهر غزه را ترک کنم به هیچ عنوان یک گزینه برای من نیست. با این حال، بقیه می گویند که حمله زمینی گسترده اسرائیل به شهر غزه عملا سبب می شود تا کل محله‌ها شاهد حضور فشرده تانک ها باشند. من به همه می گویم تنها جایی که در آن زندگی خواهم کرد، شهر غزه است. من نمی خواهم به هیچ جای دیگری بروم.

یک هفته قبل تصمیم گرفتم دو چمدان را پُر از وسیله های ضروری‌ام کنم تا در صورت وقوع شرایط اضطراری نظیر بمباران مناطق نزدیک به محل سکونتم، خیلی زود بتوانم امکان خروج داشته باشم. واقعا یک جدال سخت ذهنی داشتم و چیزی بیش از دو دست لباس و تعدادی کتاب و دفتر یادداشت و آلبوم عکس و غیره برنداشتم. البته که پیشتر هم یک‌چنین وضعیتی را تجربه کرده ام. در نوامبر سال ۲۰۲۳، ارتش اسرائیل بدون هرگونه هشدار قبلی به محله ای که در آن زندگی می کردم حمله کرد. من و خانواده ام صدای ممتد برخورد توپ و بمباران را می شنیدیم. این نخستین بار بود که من تانک ها و سربازان اسرائیلی را از نزدیک می دیدم. چند ماه بعد، در اوایل سال ۲۰۲۴، ما بار دیگر تحت محاصره قرار گرفتیم. این بار به مدت ۹ روز در محاصره کامل بودیم. حتی نمی‌توانستیم جابجا شویم. شب و روز بمباران بی‌رحمانه شدیم. غذا و آب به شدت نایاب شده بودند.

در نهایت، ارتش اسرائیل وارد خانه ما شد و اقدام به بمبگذاری آن کرد. تانک ها و سربازان نیز همه جوره ما را محاصره کرده بودند. این خاطرات بد، همچون زخمی بر روح و روان من باقی مانده اند و گویی هیچ وقت درمان نخواهند شد. من نگرانم که این زخم بار دیگر سر باز کند. من سعی می کنم با برخی مطالعات علمی و تحصیلی‌ام، این زخم ها را التیام بخشم. با این حال، بسیار سخت است. گاهی وقت ها خود را در شرایطی می یابم که شمارش معکوس می کنم که خانه ما منفجر شود. هر شب، می ترسم که همین حالا سربازان اسرائیلی به خانه ما هجوم آورند. این ترس همیشگی است و روی سینه‌ام مثل یک بار سنگین است.

هر روز صبح، وقتی بیدار می شوم فکر می کنم با یک معجزه طرف هستم که هنوز زنده ام. با این حال، زنده ماندن من و خانواده ام در شرایط فعلی، به گزینه ای سخت تر از هر زمان دیگر تبدیل شده است. غذا و آب به شدت کم و نایاب هستند. ما ماه ها است که هیچ سبزیجات، میوه، تخم مرغ، و گوشتی ندیده ایم. در مغازه ها، تنها چیزی که شما می توانید پیدا کنید چیپس، نودل، نوتلا، و بیسکوییت است. غذا کنسروی را بسیاری از افراد نمی توانند تامین کنند. آرد، برنج، و عدس را می توان در میزان کم و با قیمت بالا پیدا کرد.

وسایل مورد نیاز برای تمیزی و بهداشت، بسیار کم هستند. به طور خاص می توان به دستمال و پدهای بهداشتی اشاره کرد. دارو تقریبا وجود ندارد و دسترسی به آن غیرممکن است. این موضوع عملا بیماران و افراد سالخورده را با آسیب رو به رو کرده است. برای به دست آوردن اب، افراد باید جان خود را به خطر بیندازند تا

به تانکرهای حامل آب برسند. چوب برای سوزاندن و آشپزی به کالای لوکس تبدیل شده است. یک کیلو چوب ۲ دلار قیمت دارد. این میزان چوب برای آماده کردن یک لیتر آبِ جوش جهت تهیه چایی کافی است.

اینکه شهر غزه با آسیبهای جدی رو به رو است، قلب و روح من را آزرده خاطر می کند. من واقعا نمی دانم چه چیزی انتظار من را می کشد. با این حال، آنچه در مورد آن مطمئن هستم این است که تا پایان در شهر غزه باقی خواهم ماند. آوارگی شاید یک درصد شانس زنده ماندن به من بدهد با این حال، من به دنبال زنده ماندنی که روح و خاطرات و هویت و ریشه های من را نابود کند، نیستم.

اسرائیل می خواهد شهر غزه عاری از سکنه شود و سپس نابود گردد. با این حال، تا زمانی که حتی یک خانواده از ترک غزه خودداری کند، این شهر همچنان زنده و سرپا خواهد بود.